

Erityisasiantuntija
Hanna Tervahauta

13.1.2026

VALTIONEUVOSTON ASETUS toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentissa tarkoitetun toiminnan olennaisuuden vaatimuksen täyttymisestä eräillä aloilla**Pääasiallinen sisältö**

Valtioneuvoston asetuksella esitetään säädettäväksi toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentissa, sellaisena kuin se tulee voimaan 1.2.2026 (HE 116/2025 vp), tarkoitetun toiminnan olennaisuuden vaatimuksen täyttymisestä eräillä aloilla.

1. Asian tausta ja asetuksenantovaltuus

Toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:ssä, sellaisena kuin se tulee voimaan 1.2.2026, säädetään siitä, milloin henkilön tulisi ilmoittautua kokoaikatyötä hakevaksi työnhakijaksi ja pitää työnhakunsa voimassa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa (380/2023) tarkoitetulla tavalla. Viitattaessa toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:ään tarkoitetaan tässä muistiossa muotoa, jollaisena se tulee voimaan 1.2.2026.

Toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 1 momentin johdantokappaleessa ja 1 kohdassa säädetään seuraavasti:

Toimeentulotukea hakeva 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka ei vielä ole kansaneläkelain (568/2007) 10 §:n 1 momentissa tarkoitetussa vanhuuseläkkeeseen oikeuttavassa iässä, tai 17-vuotias henkilö, joka on suorittanut oppivelvollisuutensa, on velvollinen ilmoittautumaan kokoaikatyötä hakevaksi työnhakijaksi ja pitämään työnhakunsa voimassa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa (380/2023) tarkoitetulla tavalla, jollei hän ole palkansaajana työssä, jossa työtuntimäärä on vähintään 30 tuntia viikossa.

Kyseisen lainkohdan perustelujen (HE 116/2025 vp) mukaan mikä tahansa palkansaajana toimiminen ei muodostaisi perustetta olla ilmoittautumatta kokoaikatyötä hakevaksi työnhakijaksi. Henkilön tulisi pyrkiä tekemään täysipäiväisesti töitä oman elantonsa turvaamiseksi. Täysipäiväisen työnteon rajana pidettäisiin 30 viikkotyötuntia. Kyseinen työtuntimäärä on 75 % työaikalain (872/2019) 5 §:n 1 momentin mukaisesta säännöllisestä työajasta. Toimeentulotuen hakija voisi lainkohdan perustelujen mukaan tarvittaessa osoittaa viikkotyötuntimäärän työsopimuksesta, tai jos työsopimuksesta ei kävisi sitä ilmi, hänen tulisi osoittaa esimerkiksi palkkakuitista tai muulla työnantajaltaan saamallaan selvityksellä, että viikkotyötuntimäärä hänen kohdallaan ylittyy. Palkansaajana olemisella tarkoitettaisiin kohdassa sitä, että henkilö saisi palkkaa työstään. Siten esimerkiksi oma-aloitteisella palkattomalla vapaalla olevan henkilön osalta kohdassa tarkoitetun palkansaajana työskentelemisen edellytyksen ei voitaisi arvioida täyttyvän. Kohdan soveltamiseen liittyisi poikkeuksia, joista säädettäisiin saman pykälän 3 momentissa.

Toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentin mukaan:

Viikoittaisesta 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta työtuntimäärää koskevasta vaatimuksesta voidaan poiketa opettajien, kotityöntekijöiden, taiteilijoiden ja luovaa tai esityksellistä työtä tekevien henkilöiden sekä muiden vastaavien työaikajärjestelyiltään epätavallisilla työaloilla työskentelevien osalta. Tällöin työtuntimäärää koskevan vaatimuksen täyttyminen määritellään siten, että työtulojen tai työajan perusteella määritellään toiminnan olennaisuus. Kotityöntekijöiden, taiteilijoiden ja luovaa tai esityksellistä työtä tekevien osalta poikkeaminen 1 momentin 1 kohdan tarkoitetusta työtuntimäärää koskevasta vaatimuksesta edellyttää lisäksi, että palkan perusteena ei ole työaika. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset edellytyksistä, joiden perusteella 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta työtuntimäärää koskevasta vaatimuksesta voidaan poiketa.

Kyseisen lainkohdan perustelujen mukaan momentissa säädettäisiin 1 momentin 1 kohtaan liittyvistä poikkeuksista. Koska 1 momentin 1 kohta koskee palkansaajaa, ei 3 momentin poikkeuskaan koske yrittäjänä työskentelyä. Kyse olisi perustelujen mukaan töistä tai työaloista, joissa työ- tai virkaehtosopimuksen mukainen täysi työaika on matalampi kuin 1 momentin 1 kohdassa ehdotettu 30 tuntia (eräät opetusalan tehtävät) tai joissa palkka ei perustu tehtävään työaikaan vaan suoritteiden määrään (kotityö) tai projektiin (eräät taiteilijoiden ja muiden luovien ja esityksellisten alojen työntekijöiden työ). Lisäksi asetuksella voitaisiin tarvittaessa perustelujen mukaan säätää kokoaikatyötä hakevaksi ilmoittautumista koskevan velvoitteen työaika-rajasta muissa vastaavissa työaikajärjestelyiltään epätavallisissa työtehtävissä tai tällaisilla aloilla.

2. Asian valmistelu

Valtioneuvoston asetus on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä yhteistyössä Kansaneläkelaitoksen kanssa.

Asetusluonnosta valmisteltaessa on pidetty lausuntokierros. Lausuntopyyntö lähetettiin seuraaville tahoille: Akava ry:lle, Elinkeinoelämän keskusliitto ry:lle, Etelä-Karjalan hyvinvointialueelle, Etelä-Pohjanmaan hyvinvointialueelle, Etelä-Savon hyvinvointialueelle, Helsingin kaupungille, Hyvinvointialueyhtiö Hyvil Oy:lle, Itä-Uudenmaan hyvinvointialueelle, Kainuun hyvinvointialueelle, Kansaneläkelaitokselle, Kanta-Hämeen hyvinvointialueelle, Keski-Pohjanmaan hyvinvointialueelle, Keski-Suomen hyvinvointialueelle, Keski-Uudenmaan hyvinvointialueelle, Kunta- ja hyvinvointialueu-yönantajat KT:lle, Suomen Kuntaliitto ry:lle, Kymenlaakson hyvinvointialueelle, Lapin hyvinvointialueelle, Länsi-Uudenmaan hyvinvointialueelle, Pirkanmaan hyvinvointialueelle, Pohjanmaan hyvinvointialueelle, Pohjois-Karjalan hyvinvointialueelle, Pohjois-Pohjanmaan hyvinvointialueelle, Pohjois-Savon hyvinvointialueelle, Päijät-Hämeen hyvinvointialueelle, Satakunnan hyvinvointialueelle, STTK ry:lle, SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry:lle, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry:lle, Suomen Yrittäjät ry:lle, Terveyden ja hyvinvoinnin laitokselle, työ- ja elinkeinoministeriölle, Työttömien Keskusjärjestö ry:lle, Vantaan ja Keravan hyvinvointialueelle sekä Varsinais-Suomen hyvinvointialueelle. Myös muilla kuin lausuntopyynnössä mainituilla tahoilla on ollut mahdollisuus antaa lausuntonsa.

3. Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Asetus olisi uusi ja se säädettäisiin toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentin asetuksenantovaltuuden perusteella.

Asetuksella säädettäisiin siitä, milloin henkilön toiminta katsottaisiin toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentin mukaisesti asetuksessa tarkoitetuilla aloilla siinä määrin olennaiseksi, ettei henkilön tarvitsisi ilmoittautua toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n mukaisesti kokoaikatyötä hakevaksi työnhakijaksi. Asetus koskisi asetuksenantovaltuuden mukaisesti työsuhteista työtä palkansaajana. Työnhakijaksi ilmoittautumisen velvoitteesta niiden henkilöiden kohdalla, jotka saavat toimeentuloa työllistymällä yrittäjänä tai omissa työssään, säädetään toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 1 momentin 2 kohdassa. Yrittäjien tai henkilöiden, jotka työllistyvät omissa työssään, kohdalla ei ole laissa säädetty poikkeusta.

4. Pääasialliset vaikutukset

Pääosin 1.2.2026 voimaan tulevien toimeentulotuesta annettuun lakiin tehtyjen muutosten vaikutuksia on kokonaisuutena kuvattu asiaa koskevassa hallituksen esityksessä (HE 116/2025 vp). Koska asetuksenantovaltuus on ollut osa hallituksen esityksen ehdotuksia toimeentulotuesta annetun lain muuttamiseksi, myös asetukselta aiheutuvat vaikutukset ovat olleet osa hallituksen esityksessä arvioituja vaikutuksia.

Asetuksella säädettäisiin siitä, milloin toiminta katsottaisiin toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentin mukaisesti asetuksessa tarkoitetuilla aloilla siinä määrin olennaiseksi, ettei henkilön tarvitsisi ilmoittautua kokoaikatyötä hakevaksi työnhakijaksi. Kansaneläkelaitoksen mukaan asetuksen kohderyhmän henkilömäärää ei ole ollut valmistelun aikana mahdollista tarkalleen arvioida. Asetuksen valmistelun aikana on arvioitu, että Kansaneläkelaitoksella olisi kuitenkin oltava kyvykkyys tunnistaa asetuksen soveltamisalan mukaisilla aloilla

työskentelevät henkilöt ja toisaalta tarkkuutta ja tarvittaessa tavanomaista intensiivisempi ote näiden henkilöiden neuvontatilanteissa sekä mahdollisten moninaisten kokonaisuuksien selvittelyssä. Yhdessä lausuntokierroksella annetussa asetusluonnosta koskeneessa lausunnossa arvioitiin, että asetuksen soveltamisalan aloilta ohjautuisi mahdollisesti hyvinvointialueen sosiaalityöhön asiakkaita aikaisempaa enemmän. Koska valmistelun aikana on kuitenkin arvioitu, että kohderyhmä on verrattain pieni, voidaan arvioida, että asetuksesta aiheutuvat vaikutukset ovat yleensä ottaen sekä asetusta toimeenpanevalla taholla eli Kansaneläkelaitokselle että muille viranomaisille, jotka esimerkiksi ohjaavat ehdotettavan asetuksen soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä asioimaan Kansaneläkelaitoksessa asetuksen soveltamisalaa koskeissa asioissa, kaikilta osin verrattain vähäisiä.

Kansaneläkelaitoksen olisi tarpeen viestiä täsmällisesti ja selkeästi asetuksen soveltamisalan kohderyhmälle sekä asetuksen soveltamisalalla myös yhteistyökumppaneille, kuten työvoimaviranomaisille.

5. Lausuntopalaute

Asetusluonnos on ollut lausuntokierroksella lausuntopalvelu.fi-verkko-osoitteessa ajalla 3.10.-14.11.2025. Määräaikaan mennessä saapui neljätoista lausuntoa tai vastausta, ja tämän jälkeen vielä kaksi lausuntoa. Kaikki saapuneet lausunnot voitiin ottaa huomioon asetuksen jatkovalmistelussa. Lausunnon antoivat seuraavat tahot: Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Helsingin kaupunki Hyvinvointialueyhtiö Hyvil Oy, Kainuun hyvinvointialue, Keski-Suomen hyvinvointialue, Kunta- ja hyvinvointialueyöntantajat KT, Lapin hyvinvointialue, Pohjois-Pohjanmaan hyvinvointialue, STTK ry, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry, Suomen Yrittäjät ry, Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, työ- ja elinkeinoministeriö, Työttömien Keskusjärjestö ry. SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry totesi, ettei lausu asiassa. Lausunnot ovat julkisia ja ne löytyvät sosiaali- ja terveysministeriön hankeikkunasta osoitteesta <https://stm.fi/hanke?tunnus=STM115:00/2025>.

Lausunnoissa asetuksen antamista pidettiin yleensä ottaen kannatettavana sekä perusteltuna ja asetusluonnosta asianmukaisena. Asetuksen arvioitiin mahdollistavan asetuksen soveltamisalan mukaisten ammattiryhmien tilanteen huomioimisen paremmin ja tasavertaisemmin suhteessa muiden alojen ammattiryhmiin.

Kahdessa lausunnossa todettiin, ettei asetuksella tulisi aiheuttaa eriarvoisuutta työntekijä- ja yrittäjäryhmien välillä ja nostettiin esiin esimerkiksi pienyrittäjien, itsensä työllistäjien, freelancereiden sekä toiminimiyrittäjien suhdetta työsuhteessa oleviin esimerkiksi taiteilijoihin kohdalla. Lausunnoissa todettiin, että työn olennaisuuden arvioinnissa tulisi varmistaa yhdenvertainen kohtelu eri työnteon muodoille riippumatta siitä, onko kyse palkkatyöstä, yrittäjyydestä vai luovasta työstä. Toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan henkilön on ilmoitauduttava työnhakijaksi, jollei hän ole palkansaajana työssä, jossa työtuntimäärä on vähintään 30 tuntia viikossa. Saman 2 a §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan velvoite ilmoittautua työnhakijaksi koskee henkilöä, joka ei saa välttämätöntä toimeentuloaan työllistymällä yrittäjänä tai omassa työssään. Koska laissa palkansaajat on eroteltu yrittäjistä eri lainkohtiin ja asetuksenantovaltuus koskee ehdotetun 2 a §:n 1 momentin 1 kohtaa eli palkansaajia, ei asetusta ole mahdollista ulottaa koskemaan muita kuin palkansaajia.

Yhdessä lausunnossa todettiin, että luovilla aloilla ja urakkaluonteisessa työssä tulot ja työmäärä vaihtelevat usein merkittävästi kuukausittain, minkä vuoksi asetuksen kriteerien tulisi olla riittävän joustavia, jotta ne eivät asettaisi kohtuuttomia vaatimuksia näillä aloilla työskenteleville. Todetun osalta on huomattava, että myös muilla kuin asetusluonnoksen soveltamisalan aloilla voi olla esimerkiksi urakkaluonteisuuden vuoksi vaihtelua työmäärissä ja tuloissa. Toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 1 momentin 1 kohdassa on asetettu tarkka raja kokoaikatyön hakemisen velvoitteelle näillä muilla aloilla. Yhdenvertaisuuden vuoksi myös asetuksen soveltamisalan mukaisille aloille olisi syytä asettaa tarkka raja.

Lausunnoissa esitetyn mukaan tulisi tarkentaa, miten ja millaisin kriteerein työn olennaisuutta arvioidaan käytännössä esimerkiksi tulojen määrän, työsuhteen keston tai työn jatkuvuuden perusteella. Lausuntojen mukaan tarvittaisiin selkeät ohjeistukset ja esimerkit tilanteista, joissa poikkeaminen 30 tunnin viikkotyörajasta on perusteltua, jotta ohjaus ja neuvonta kohderyhmän asiakkaille voi toteutua. Tältä osin

voidaan todeta, että asetusluonnoksessa on säännösten tarkasti määritelty, mitä toiminnan olennaisuus kullakin asetusluonnoksen soveltamisalalla tarkoittaa. Opetusalalla rajana olisi tietty prosentuaalinen osuus opetusvelvollisuuden mukaisesta työajasta ja toisaalta tuntimäärä, jollei alalla ole opetusvelvollisuutta. Muilla asetuksen soveltamisalan aloilla noudatettaisiin asetusluonnoksen säännösten mukaan rajana tiettyä euromäärää tai tuntimäärää. Asetusluonnokseen ei siten sisältyisi viitatus mukaisista harkinnanvaraisuutta. Kansaneläkelaitos puolestaan ohjeistaisi etuuskäsittelijöitään omien menettelyjensä mukaisesti, jos nyt ehdotettu asetus tulisi voimaan.

Yhdessä lausunnossa toivottiin selvennystä siihen, koskisiko asetus 100 %:lla palkkatuella tai muita palkkatuella työskenteleviä, joiden työaika jää alle asetusluonnoksessa suunnitellun. Lisäksi toivottiin selvennystä kuntoutuksessa työtoiminnassa olevien henkilöiden, jotka ovat työ- tai toimintakykyä ylläpitävässä toiminnassa, olevien, kuntien järjestämien työvoimapalvelujen tai kuntalisällä työskentelevien sekä apurahalla työskentelevien osalta. Yleensä ottaen voidaan selvästi todeta, että asetus koskee työsuhteista työtä ja asetusta sovelletaan siten työhön, jota tehdään palkansaajana.

Yhdessä lausunnossa esitettiin asetusmuistioon lisättäväksi esimerkkejä ehdotetun asetuksen 2 §:n soveltamisalan osalta. Asetusmuistiota on tältä osin täydennetty.

Lausunnoissa todettiin, että muutos vaatii viranomaisilta täsmällistä ja selkeää viestintää. Asetusta toimeenpanisi Kansaneläkelaitos. Asetusmuistiota on tältä osin täydennetty.

Lausunnoissa esitettiin myös, että asetuksen toimeenpanon vaikutuksia tulisi seurata. Asetuksen toimeenpanoa on tarkoituksenmukaisesti seurata osana toimeentulotukilakiin tehtyjen muutosten (HE 116/2025 vp) seuranta. Uudistuksen vaikutusten seuranta on tarkemmin selostettu hallituksen esityksen 116/2025 vp jaksossa 10 Toimeenpano ja seuranta (alkaen s. 125).

Yleensä ottaen asetusmuistiota on täydennetty ja täsmennetty lausuntojen perusteella tarpeellisilta osiltaan.

Lausunnoissa todettiin myös yleisellä tasolla hallituksen esitykseen 116/2025 vp sisällyneistä ehdotuksista muutoksiksi toimeentulotuesta annettuun lakiin. Tähän asetusmuistioon ei ole ollut tarkoituksenmukaista lisätä näiltä osin huomioita.

6. Säännöskohtaiset perustelut

1 §. Opetusala. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentissa tarkoitettu toiminnan olennaisuus muodostuisi opetusalalla. Jos toiminta olisi säännöksen perusteella katsottavissa olennaiseksi, henkilön ei tarvitsisi ilmoittautua työttömäksi työnhakijaksi toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n tarkoittamalla tavalla.

Pykälää sovellettaisiin muun muassa peruskoulussa, lukiassa, ammatillisissa oppilaitoksissa, kansalaisopistoissa, aikuislukioissa, korkeakouluissa ja yliopistossa opetustyötä tekeviin henkilöihin. Yksityisissä oppilaitoksissa tehdyn opetustyön katsottaisiin myös olevan asetuksen soveltamisalan piirissä. Sen sijaan yksityisissä konsultointia ja koulutustoimintaa harjoittavan yhtiön palveluksessa tehdyn opetus- ja koulutustyön ei katsottaisi olevan asetuksen soveltamisalan piirissä, vaan niissä sovellettaisiin toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 1 momentin 1 kohdan mukaista työaikaarajaa. Asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäisi myös sellainen yrityksen sisäinen koulutustoiminta, jossa yritys palkkaa työntekijän kouluttamaan omaa henkilökuntaansa. Asetusta ei sovellettaisi myöskään varhaiskasvatuksen opettajiin.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan opetusalalla vaadittavana toiminnan olennaisuutta osoittavana työaikana pidettäisiin opetusvelvollisuuden määrää. Opetusvelvollisuus vaihtelee opetusalasta ja oppilaitoksesta riippuen tavallisimmin 16–25 viikkotuntin välillä. Toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:ssä tarkoitettua velvoitetta ilmoittautua työnhakijaksi ei olisi, jos työaika olisi vähintään 75 prosenttia kyseisen opetusalan opetusvelvollisuuden mukaisesta työajasta. Työaika koskeva 75 % vaatimus vastaisi prosentuaalisesti toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 1 momentin 1 kohtaan ehdotettua työtuntimäärää koskevaa vaatimusta.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan toimintaa voisi pitää olennaisena, jos työaika olisi vähintään 30 tuntia viikossa, jos opetuslalla ei ole opetusvelvollisuutta. Tällöin henkilön tekemään työaikaan luettaisiin myös muut kuin varsinaiset opetustunnit. Jos työaika olisi vähintään 30 tuntia viikossa, toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:ssä tarkoitettua velvoitetta ilmoittautua työnhakijaksi ei olisi.

2 §. Työsuhteinen kotityö, luovan ja esityksellisen työn alat sekä muut alat. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentissa tarkoitettu toiminnan olennaisuus muodostuisi työsuhteisen kotityöntekijän eli työsuhteisessa kotityössä olevan kotonaan ulkopuoliselle työnantajalle työtä tekevän henkilön, luovaa tai esityksellistä työtä tekevän henkilön ja muun vastaavan työaikajärjestelyiltään epätavallisilla työaloilla työskentelevän henkilön kohdalla.

Pykälässä tarkoitettua kotityötä olisi työsuhteinen työ, jota henkilö tekee omassa kodissaan ulkopuolisen työnantajan lukuun. Kotityöntekijöitä on muun muassa tekstiili- ja vaatetuslalla. Kotityöntekijällä tarkoitettaisiin henkilöä, jonka työ on pääsääntöisesti urakkaluonteista ja jonka palkkaus perustuu esimerkiksi kappalemäärään tai muuhun määrälliseen tai laadulliseen työn tulokseen. Kotityötä ei olisi esimerkiksi perhepäivähoitajan työ. Kotityö tulee erottaa niin sanotusta etätyöstä, joka ei yleensä myöskään ole urakkaluontoista ja palkkaus perustuu yleensä työaikaan. Etätyöhön ei sovellettaisi kyseessä olevaa säännöstä.

Pykälää sovellettaisiin myös sellaisiin työsuhteisiin, joissa luovan ja esityksellisen työn osuus on ratkaiseva. Luovaa tai esityksellistä työtä voivat olla esimerkiksi muusikon, näyttelijän, tanssijan, sirkustaiteilijan, koreografin, dramaturgin, taiteellisen suunnittelijan, ohjaajan ja toimittajan tehtävät.

Lisäksi pykälää sovellettaisiin muiden vastaavien työaikajärjestelyiltään epätavallisilla työaloilla työskentelevien henkilöiden, kuten työsuhteessa olevien urheilijoiden ja valmentajien, kohdalla.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan työsuhteisessa kotityössä, luovan ja esityksellisen työn aloilla ja muiden vastaavien työaikajärjestelyiltään epätavallisilla aloilla työskentelevien henkilöiden saadun palkan olisi oltava vähintään 75 prosenttia työttömyysturvalain 5 luvun 4 §:n 2 momentin mukaisesta tulon määrästä kuukaudessa, jotta toiminta katsottaisiin olennaiseksi ja jotta henkilöllä ei olisi toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:ssä tarkoitettua velvoitetta ilmoittautua työnhakijaksi. Palkkavaatimus vastaisi prosentuaalisesti sitä työaikaan koskevaa 75 %:n vaatimusta suhteessa työaikalain 5 §:n 1 momentin mukaiseen säännölliseen työaikaan, mistä puolestaan on ehdotettu säädettäväksi toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 1 momentin 1 kohdassa.

Työttömyysturvalain 5 luvun 4 §:n 2 momentin mukaan kokoaikatyön palkan on vuonna 2025 oltava vähintään 1 430 euroa kuukaudessa. Näillä aloilla palkan olisi siis vuonna 2025 oltava vähintään 1 072,50 euroa. Lainkohdan tarkoittamaa määrää muutetaan vuosittain työntekijän eläkelain mukaisella palkkakertoimella.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan työsuhteisen kotityöntekijän, luovaa tai esityksellistä työtä tekevän henkilön ja muun vastaavan työaikajärjestelyiltään epätavallisilla työaloilla työskentelevän henkilön työajan olisi oltava vähintään 30 tuntia viikossa, jos henkilön palkka perustuu työaikaan. Kun työntekijän työaika täyttäisi säännöksessä tarkoitetun tuntirajan, hänellä ei olisi ehdotetussa toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:ssä tarkoitettua velvoitetta ilmoittautua työnhakijaksi.

3 §. Voimaantulo. Asetus olisi tarkoitettu tulemaan voimaan samaan aikaan kuin toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentti, joka sisältää asetuksenantovaltuuden tämän asetuksen antamiselle.

7. Voimaantulo

Ehdotetaan, että asetus tulisi voimaan 1. päivänä helmikuuta 2026.

Esitetään, että valtioneuvosto antaa asetuksen toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n 3 momentissa tarkoitetun toiminnan olennaisuuden vaatimuksen täyttymisestä erällä aloilla.